

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobce: **T. Ch.**

proti

žalovanému: **Hlavní město Praha**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 0 Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhá toho, aby soud vyslovil, že zásah strážníka Městské policie hlavního města Prahy z 19. 11. 2020, spočívající v nařízení odstranění vozidla SPZ X z místa přilehlého k ulici N. naproti domu č. p. X, byl v rozporu se zákonem,
se zamítá.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a žaloba

1. Žalobce se domáhá vyslovení nezákonnosti zásahu spočívajícího v tom, že 19. 11. 2020 bylo podle § 27 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (**zákon o silničním provozu**), na pokyn strážníka Městské policie hlavního města Prahy odstraněno žalobcovo vozidlo, zaparkované na zpevněném místě u silnice před jeho bydlištěm na adrese N. X v P. ve vyznačené zóně placeného stání (tak zvané modré zóně).
2. Žalobce předně namítl, že správní orgán (konkrétně strážník obecní policie) vůbec nebyl oprávněn postupovat podle zákona o silničním provozu, a tedy ani nechat odstranit jeho vozidlo, neboť na daném místě se nenachází pozemní komunikace ani její součást, jak je vymezuje zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, (dále jen „**zákon o pozemních komunikacích**“). To lze snadno ověřit v katastru nemovitostí nebo prostým pohledem. Zónu placeného stání lze přitom zřídit právě jen na pozemní komunikaci, a proto je její vyznačení v daném místě irelevantní. S tímto místem ostatně ani není nakládáno jako s pozemní komunikací; nepatří žalovanému, nikdo je nečistí a nebyla na něm vybudována žádná stavba, jež by mohla být součástí pozemní komunikace.
3. I kdyby se však v daném místě pozemní komunikace nacházela, postup žalovaného by byl nepřiměřený. Žalobci se dostalo od Městské policie hlavního města Prahy telefonického vysvětlení, že odstranění vozidla se v modré zóně nařizuje jen tehdy, zabírá-li místo jiným vozidlům, což však nebyl žalobcův případ, neboť v dané lokalitě parkují až na naprosté výjimky pouze rezidenti a místo zůstalo i po odtahování žalobcova vozidla prázdné. Zároveň mohl strážník zazvonit na žalobcův domovní zvonek a žalobce by byl své vozidlo přeparkoval nebo přijal jiné opatření, a i v tomto ohledu je postup žalovaného v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů.
4. Žalobce dále poukázal na skutečnost, že na základě identického skutkového stavu byla vůči němu v minulosti odložena všechna oznámení o přestupku, a to s odůvodněním, že přestupek se nestal, neboť zóna placeného stání v daném místě odporuje zákonu. Toto sdělení Úřadu městské části Prahy 6 z roku 2018 je třeba považovat za správní rozhodnutí, jež u žalobce vyvolalo dobrou víru v zákonnost jeho chování. Úřad městské části Prahy 6 sice později žalobci sdělil podezření na spáchání přestupku s odůvodněním, že vyznačení zón placeného stání již je v souladu se zákonem, ale svůj závěr nijak neodůvodnil a ani se nevypořádal s argumentací ohledně neexistující pozemní komunikace. Žalobce proto požádal o opětovné vyjádření k věci, ale toho se mu až do nezákonného odtahu vozidla nedostalo. Nakonec žalobce uvedl, že modré parkovací zóny v Praze 6 jsou chaotické, na příklad některé části ulice N. jsou označeny modrou čarou a jiné nikoli, a jejich existence v jednosměrných uličkách využívaných výhradně rezidenty nemá opodstatnění.

II. Procesní podání účastníků

5. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost. Uvedl, že žalobcovo vozidlo se v době odstranění nacházelo na vyhrazeném parkovišti v „modré zóně“, a to bez platného parkovacího oprávnění. Dopravní značení bylo na pozemní komunikaci umístěno na základě opatření obecné povahy vydaného 11. 7. 2016 Úřadem městské části Prahy 6 pod č. j. MCP6 039869/2016, v místě vozidla bylo viditelné a žalobce s ním byl seznámen, neboť tam bydlí. Takovému dopravnímu značení svědčí presumpce správnosti, a pokud má žalobce pochybnosti o jeho správnosti, mohl podat návrh na zrušení opatření obecné povahy. Žalobce tak podanou žalobou fakticky brojí právě proti platnosti opatření obecné povahy v místě odstranění vozidla.

6. Žalovaný dále označil za běžnou situaci, že se pozemní komunikace nachází na pozemku, jenž je v katastru nemovitostí označen jiným způsobem nebo je u něj uveden jiný způsob využití, a nemá to žádný význam. Konkrétně u dotčeného pozemku parc. č. X v k. ú. D. je uveden druh „ostatní plocha“ a způsob využití „jiná plocha“, jeho vlastníci je Česká republika a majetková práva vykonává Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Na pozemku se nachází zpevněná část pozemní komunikace, která byla v době odstranění vozidla zarostlá travinami a pokrytá hlínou; jejím vlastníkem je žalovaný, jenž k ní prostřednictvím Technické správy komunikací vykonává svá práva. Odborná literatura uvádí, že parkoviště buď může být budováno od počátku s úmyslem, že daná plocha bude sloužit k parkování, nebo může vzniknout tak, že pomocí dopravního značení a případně i technických prostředků bude vymezeno, která plocha stávající komunikace je určena k parkování. V daném případě bylo prostřednictvím dopravního značení jasně a srozumitelně vymezeno, která část pozemní komunikace slouží jako vyhrazené parkoviště, kde je stání vozidel zpoplatněno. Skutečnost, že povrch parkoviště není pokryt naříklad asfaltem, je pro vymezení parkoviště nepodstatná, neboť žádný právní předpis nestanoví závazné podmínky pro povrch parkoviště.
7. Rozhodnutí o odstranění vozidla podle § 27 odst. 5 zákona o silničním provozu je pak podle názoru žalovaného nutno odlišovat od řízení o přestupku. Na každý z těchto postupů je třeba nahlížet samostatně, jelikož na základě oprávněného rozhodnutí o odstranění vozidla z pozemní komunikace nemusí vždy dojít k uznání viny ze spáchání přestupku konkrétní osobou. V tomto případě byly splněny všechny podmínky pro zvolený postup. Nakonec žalovaný podotkl, že ani hypotetická neplatnost dopravního značení v daném místě by automaticky neznamenala, že pozemek lze využívat k parkování vozidel. V takovém případě by se totiž mohlo jednat o neoprávněný zábor veřejného prostranství, popřípadě o porušení některého z právních předpisů o ochraně veřejné zeleně.
8. **Žalobce v replice** zopakoval, že v daném místě se modrá zóna nenachází, svislá dopravní značka je umístěna jinde v ulici a dané místo není vůbec pozemní komunikací, proto je argumentace dopravní značkou irelevantní. Žalovaný vůbec není schopen uvést, na základě čeho jednou zahrnuje dané území pod pozemní komunikaci a jindy nikoli, a nepředložil jediný důkaz pro své tvrzení, že se vyhrazené parkoviště na pozemní komunikaci nachází. Místo mimochodem nezpevnil žalovaný, nýbrž majitel domu přibližně před 20 lety, a žalovaný se k němu jako k pozemní komunikaci ani nechová: nečistí je, neudržuje a nezareagoval ani na to, když na něj žalobce svépomocí umístil ceduli „zákaz parkování – soukromý pozemek“ a zřídil si na něm nabíjecí místo pro elektromobil. K argumentu, že měl podat návrh na zrušení příslušného opatření obecné povahy, žalobce uvedl, že to nebylo třeba, neboť správní orgán sám uznal, že má žalobce pravdu a dané místo není způsobilé pro spáchání přestupku. Žalobce tak neměl důvod domnívat se, že je tomu jinak, a podávat uvedený návrh. Kromě toho žalobce uvedl, že po podání žaloby byla modrá zóna v daném místě zrušena, čímž žalovaný dodatečně uznal nezákonnost jejího zavedení. Za irelevantní označil žalobce poukaz žalovaného na možnost kvalifikovat jeho jednání jako jiný přestupek, a to zejména proto, že o takovém přestupku by muselo být nejprve vedeno správní řízení.

III. Posouzení věci městským soudem

9. Soud nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), je přípustná, byla podána včas

a osobou oprávněnou. O tom, že odstranění vozidla na pokyn strážníka obecní policie podle § 27 odst. 5 zákona o silničním provozu může naplnit pojmové znaky nezákonného zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s., není mezi účastníky sporu, a tento závěr byl potvrzen také judikaturou správních soudů (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 248/2015-38 z 13. 1. 2016).

10. Soud rozhodl podle § 51 bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem po poučení nevyjádřili nesouhlas. Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny, z nichž soud vycházel, jsou jednak účastníkům řízení známy, jednak jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS z 29. 1. 2009). Skutkové okolnosti, které jsou pro posouzení věci rozhodné, navíc nejsou mezi účastníky sporné, a proto k nim ani není třeba vést dokazování. Provedení dalších žalobcem navržených důkazů (žalobcem pořízené fotodokumentace místa, výpisu z katastru nemovitostí) nebylo pro posouzení věci potřebné, a proto soud vyhodnotil tyto důkazy jako nadbytečné (k tomu srov. odůvodnění níže).
11. Mezi účastníky řízení jsou nesporné následující skutečnosti. Žalobcovo vozidlo bylo před svým odstraněním 19. 11. 2020 v 15.25 hodin zaparkováno na zpevněném, částečně zarostlém a hlínou pokrytém povrchu nacházejícím se v bezprostředním sousedství jízdního pruhu v jednosměrné ulici N., naproti rodinnému domu, v němž žalobce bydlí. Na části pozemní komunikace přiléhající k tomuto místu se po celé jeho délce nacházelo vodorovné dopravní značení V 10g „Omezené stání“ (tak zvaná modrá čára), které bylo dříve v ulici, ale nikoli přímo u tohoto místa, doplněno dodatkovou tabulkou č. E 13 „text nebo symbol“ s textem „PO-PÁ 00 – 06 a 08 – 24 h S PLATNÝM PARKOVACÍM OPRÁVNĚNÍM OBLAST 6“, „P6 – 0078“. Žalobcovo vozidlo stálo na předmětném místě bez platného parkovacího oprávnění. Žalobce sice na některých místech tvrdí, že „modrá zóna se na daném místě nenacházela“ (úvod repliky), avšak z jiných pasáží (na příklad z prvního odstavce v části IV. žaloby nebo z její strany 8 dole) i z jeho podání jako celku je jednoznačně zřejmé, že nezpochybňuje přítomnost příslušného vodorovného dopravního značení, nýbrž jeho oprávněnost a účinky, které pro účastníky silničního provozu zakládalo.
12. Naproti tomu účastníci řízení se neshodnou na tom, zda se předmětné místo nachází na pozemní komunikaci nebo je aspoň její součástí, ani na tom, zda zóna placeného stání na něm byla zřízena v souladu se zákonem. Tyto otázky však soud nepovažuje pro nynější řízení za významné, a to z následujících důvodů.
13. Podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu je při účasti na provozu na pozemních komunikacích každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.
14. Podle § 27 odst. 1 písm. o) téhož zákona řidič nesmí zastavit a stát na vyhrazeném parkovišti, nejde-li o vozidlo, pro které je parkoviště vyhrazeno; to neplatí, jde-li o zastavení a stání, které nepřekročí dobu tří minut a které neohrozí ani neomezí ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, popřípadě neomezí řidiče vozidel, pro něž je parkoviště vyhrazeno. Podle odstavce 5 téhož ustanovení o odstranění vozidla, které neoprávněně stojí na vyhrazeném parkovišti, rozhodne policista nebo strážník obecní policie; vozidlo se odstraní na náklad jeho provozovatele.

15. Dopravní značky vymezující zónu placeného stání byly v ulici N. (jakož i v řadě dalších ulic v Praze 6) umístěny opatřením obecné povahy, vydaným 11. 7. 2016 Úřadem městské části Prahy 6 pod č. j. MCP6 039869/2016 podle § 77 odst. 1 písm. c) a odst. 5 zákona o silničním provozu. Tato ustanovení umožňují obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností stanovit opatřením obecné povahy na silnici II. a III. třídy, místní komunikaci a na veřejně přístupné účelové komunikaci místní a přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích, jde-li mimo jiné o příkazové a zákazové dopravní značky, dopravní značky upravující přednost a dodatkové tabulky k nim nebo jiné dopravní značky ukládající účastníkovi silničního provozu povinnosti odchylné od obecné úpravy provozu na pozemních komunikacích.
16. Vodorovné dopravní značení V 10g i dodatková tabulka E 13 jsou tedy opatřeními obecné povahy, jelikož naplňují jejich materiální i formální znaky. Jsou tudíž správním aktem, kterému svědčí presumpce správnosti. To znamená, že se na dopravní značku musí nahlížet jako na zákonnou, dokud není prokázán opak, tedy až do okamžiku, kdy k tomu příslušný orgán vysloví její nezákonnost (srov. rozsudek NSS č. j. 8 As 68/2009-83 z 31. 10. 2010). Také v rozsudku č. j. 1 As 57/2009-51 z 26. 8. 2009 NSS konstatoval, že účastník silničního provozu se musí řídit dopravním značením, a to i tehdy, „*když se mu to jeví jako nevhodné, nepohodlné či neúčelné*“.
17. Žalobci je samozřejmě třeba přisvědčit v tom, že umísťování dopravních značek je svázáno řadou pravidel a správní orgán při něm nemůže postupovat libovolně. Pro případ, že je dopravní značka umístěna nezákonně, proto právní řád poskytuje možnost, jak se domoci zjednaní nápravy. Jak konstatoval NSS v rozsudku sp. zn. 8 As 68/2009, „*zákazová dopravní značka je opatřením obecné povahy, o jejímž zrušení není oprávněn rozhodovat správní orgán v řízení o přestupku, krajský soud a není k tomu příslušný ani Nejvyšší správní soud v rozhodování o důvodnosti této kasační stížnosti. Soudní řád správní totiž obsahuje vlastní procesní režim řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části, a to postupem dle § 101a - § 101d s. ř. s.*“ Ačkoli v nynějším řízení soud nepřezkoumává rozhodnutí o přestupku, nýbrž postup spočívající v odstranění vozidla, právě uvedené závěry na ně plně dopadají.
18. Žalobce netvrdí, že by mu předmětné dopravní značení nebylo srozumitelné nebo že by jeho faktická realizace v místě, odkud bylo jeho vozidlo odstraněno, odporovala právním předpisům. Upozorňuje sice na to, že dodatková tabulka E 13 nebyla umístěna přímo u předmětného stání, avšak to zákon nevyžaduje; modrá čára u tohoto místa naopak vyznačena byla a z žalobcových procesních podání je zřejmé, že o významu dopravního značení v daném místě žádné pochybnosti neměl, ostatně v lokalitě řadu let bydlí a s tamní situací je seznámen. Pokud se žalobce domníval, že nebyly splněny zákonné podmínky pro stanovení zóny placeného stání (umístění dopravních značek), mohl podat návrh na zrušení opatření obecné povahy z 11. 7. 2016 nebo jeho části podle § 101a a násl. s. ř. s. Dokud však toho opatření obecné povahy nebylo zrušeno, byl povinen je dodržovat, neboť se na ně vztahovala presumpce správnosti správních aktů.
19. Naopak žádný vliv na účinky opatření obecné povahy nemělo e-mailové sdělení ze 17. 7. 2018, adresované žalobci a podepsané R. R., vedoucím Oddělení přestupků Úřadu městské části Prahy 6, podle kterého „*budou všechna oznámení o přestupku odložena, neboť přestupek se nestal. Značení ZPS na daném místě není v souladu se zákonem, kdy TSK pracuje na nápravě.*“ Toto vyjádření předně nemá formální náležitosti správního rozhodnutí (§ 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád), bylo žalobci zasláno, aniž bylo vůbec zahájeno

přestupkové řízení (to vyplývá ze shodného vyjádření účastníků i z dřívější konverzace, jež je součástí e-mailu), a nijak se nepromítlo do jeho právní sféry. Šlo o pouhé neformální sdělení jednoho konkrétního pracovníka správního orgánu, a nikoli o správní akt, jemuž by svědčila shora předestřená presumpce správnosti. Ostatně ani v tomto vyjádření se neuvádí, že by dopravní značky v dané lokalitě nebyly umístěny nebo že by je žalobce nemusel dodržovat; je v něm obsažen toliko – nijak nezduodněný – názor jmenovaného zaměstnance, že dopravní značky byly umístěny v rozporu se zákonem a v budoucnu by měla být zjednána náprava.

20. Listiny předložené účastníky řízení neposkytují vysvětlení toho, proč nebylo se žalobcem zahájeno řízení o přestupku spočívajícím v porušení shora uvedené zákonné povinnosti, a nesluší se, aby o tom soud v tuto chvíli jakkoli spekuloval. V obecné rovině však žalovaný správně poukázal na to, že nikoli každé porušení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu zakládá bez dalšího odpovědnost konkrétní osoby za přestupek, neboť podmínky pro odstranění vozidla podle § 27 odst. 5 zákona nejsou shodné jako podmínky pro uznání konkrétní osoby odpovědnou za přestupek, naopak se jedná o rozdílné postupy. Ze skutečnosti, že s žalobcem nebylo pro určité jednání zahájeno řízení o přestupku, ovšem nevyplývá, že z daného jednání nemohly být vůči žalobci vyvozeny žádné jiné právní následky.
21. Zákon o silničním provozu stanoví jako podmínku pro odstranění vozidla to, že řidič zastaví a stojí na vyhrazeném parkovišti, nejde-li o vozidlo, pro které je parkoviště vyhrazeno. Strážník obecní policie není povinen, ale ani oprávněn posuzovat, jestli bylo vyhrazené parkoviště stanoveno v souladu se zákonem. V ulici N. se nacházelo parkoviště vyhrazené pro držitele příslušného oprávnění k parkování (tak zvané modré karty), mezi něž žalobce nepatřil. Podmínky pro odstranění žalobcova vozidla tak byly splněny. Přitom nezáleží na tom, jestli bylo vyhrazené parkoviště stanoveno také na všech dalších místech ulice N., která k tomu byla vhodná; pro posouzení nynější věci je významné toliko to, že bylo stanoveno na místě, kde se nacházelo žalobcovo vozidlo. Zákon dále nevyžaduje, aby se strážník obecní policie před odstraněním vozidla pokusil kontaktovat jeho provozovatele a vyzval jej k jeho přeparkování, nebo aby tohoto oprávnění využil pouze v případě, že vozidlo zabírá místo jinému vozidlu, pro které je parkoviště vyhrazeno. Naposled uvedené bylo žalobci údajně sděleno telefonicky někým z Městské policie hlavního města Prahy, avšak žalobce toto své tvrzení nikterak nekonkretizoval a nedoložil. Zcela bez vlivu na projednávanou věc pak je – v obecné rovině záslužná – skutečnost, že žalobce a jeho rodina se snaží dopravovat po Praze ekologicky. Zákonem výslovně předvídaný postup tak soud nepovažuje za nikterak nepřiměřený a nespátřuje v něm ani porušení žádné ze základních zásad činnosti správních orgánů.
22. K zásadám ochrany legitimního očekávání a dobré víry, jichž se žalobce dovolává a jež jsou navzájem provázány, soud uvádí, že ochrana legitimního očekávání je zpravidla spojena se zavedenou správní praxí, která se může týkat i interpretace právních předpisů (srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 3207/07 z 18. 11. 2010 a judikaturu citovanou v jeho odstavci 21). I v takových případech je však nutné, aby správní praxe nebyla v rozporu se zákonem (srov. rozsudky NSS č. j. 7 As 43/2009-52 z 13. 8. 2009 a č. j. 9 Afs 66/2013-35 z 26. 3. 2014). Ve výjimečných případech může založit legitimní očekávání také nesprávný názor správního orgánu vyjádřený v odůvodnění rozhodnutí (srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 216/18 z 2. 4. 2019). Takto vzniklé legitimní očekávání však vyvěrá z dobré

víry v akty veřejné moci, kterým svědčí presumpce správnosti. Legitimní očekávání nelze založit na jakékoli informaci, kterou osobě poskytne správní orgán nebo jeho zaměstnanec.

23. E-mailové sdělení jednoho zaměstnance správního orgánu ani ne zahájení přestupkového řízení za neoprávněné parkování na vyhrazeném parkovišti tak nemohly založit žalobcovo legitimní očekávání nebo dobrou víru v to, že na daném místě může parkovat. To platí tím spíš, že – jak už soud uvedl – obsahem předmětného sdělení byl pouze strohý názor o nezákonnosti zóny placeného stání a neurčitý příslib nápravy v budoucnu. Dokud se však dopravní značení na místě vyskytovalo, žalobce byl povinen je respektovat. Žalobcovo jednání nemůže zpětně legitimizovat ani pozdější zrušení vyhrazeného parkoviště; z žádných podkladů ostatně není najisto postaveno, že důvodem jeho zrušení byla jeho dřívější nezákonnost a nikoli na příklad jen jeho neúčelnost anebo prostá změně politického rozhodnutí o vhodné formě regulace dopravy v klidu. V každém případě však platí, že opatření obecné povahy po dobu své platnosti svědčila presumpce jeho správnosti, a žalobce nevyužil prostředků, které právní řád k ochraně proti případnému nezákonnému opatření obecné povahy skýtá.
24. V tomto řízení by tedy bylo nadbytečné zabývat se tím, zda se vyhrazené parkoviště nachází na pozemní komunikaci nebo některé její součásti, komu patří pozemek, na němž je umístěno, zda bylo vyhrazené parkoviště stanoveno v souladu se zákonem nebo zda by byly splněny podmínky pro odstranění vozidla i v případě, že by se vyhrazené parkoviště na daném místě nenacházelo.

IV. Závěr a náklady řízení

25. Jelikož žaloba není důvodná, městský soud ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl městský soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec její obvyklé úřední činnosti, proto mu městský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. července 2021

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu